

[Himmelstrup.]

endvidere, at der under Nr. 5, 6, 7 og 8 er stillet Ændringsforslag „af Flertallet“. Jeg ved ikke, hvorledes dette er kommet til at staa i Betænkningen. Men i sidste Udvalgs møde meddelte jeg udtrykkeligt, ikke een, men to Gange, at vi fra vor Side kunde tiltræde saavel de Ændringsforslag, der var stillet af Handelsministeren, som dem, der var stillet af Flertallet. Det ligger jo i Sagens Natur. Ændringerne omhandler især Sæmmensætningen af de Udvalg, som skal medvirke ved Administrationen af Loven. Det er et Hensyn, der er taget til Ønsker væsentlig inden for Haandværkerstanden, og vi har naturligvis ikke det fjerneste derimod. Hvorfor der da er kommet til at staa, at disse Ændringsforslag kun er tiltraadt af et Flertal, det ved jeg ikke. Vi fra vor Side agter nu ved anden Behandling at stemme for disse Ændringsforslag Nr. 2—8 og vil naturligvis ogsaa stemme for Ændringsforslag Nr. 1, som er vort eget Forslag. Vi er altsaa i det Tilfælde, at vi kan stemme for samtlige Ændringsforslag, der er stillet i denne Betænkning.

Maa jeg have Lov til om det Ændringsforslag — det begrænser sig i Virkeligheden til kun eet —, som er stillet af et Mindretal under Nr. 1, at sige, at det gaar ud paa at tage ud af Forslaget de Ord, som findes i § 4, og som betegner en Udvidelse af den Bemyndigelse til at give Garanti, som Ministeren hidtil har haft efter den bestaaende Lov, en Udvidelse til ogsaa at omfatte det, vi har kaldt Driftskredit, at yde Støtte ved Overtagelse af større Leverancer til Indlandet.

Jeg har allerede ved Sagens første Behandling gjort nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal, fordi jeg var paa det rene med, at Ministeren ved at føje denne Nyhed ind i Lovforslagets § 4 vilde søge at løse et Spørgsmaal, som utvivlsomt har ligget ham meget paa Sinde tidligere, nemlig dette, at han kunde faa en Bemyndigelse til at yde Garanti for Bygning af Skibe paa danske Værfter til danske Rederier. Det er et Spørgsmaal, som Ministeren ikke een, men flere Gange har forsøgt at løse ved at anvende Eksportkreditinstitutionens Regler. Sidste Gang Ministeren forsøgte at løse det, var i Fjor Foraar, og saa vidt jeg ved, lykkedes det ikke den højtærede Minister at naa til et positivt Resultat med det Udgangs-

punkt, han havde valgt: Eksportkreditinstitutionen.

Jeg mener nu ikke, at det er rigtigt at udvide den højtærede Ministers Garanti-beføjelse saaledes, som han her har foreslaaet, og jeg mener i og for sig heller ikke, at det er nødvendigt at gøre det, idet det, Ministeren vil opnaa ved denne Tilføjelse til § 4 til Fremskaffelse af Driftskredit, kan opnaas paa anden Maade. De paagældende Erhvervsvirksomheder kan, saa vidt jeg kan se, faa al fornøden Støtte i saa Henseende ved at anvende § 4, 4de Stykke, i den saakaldte Krisefondslov af 1. Maj 1933, hvor det hedder, at Krisefonden skal medvirke ved at yde Garanti mod Tab paa Laan, som ydes af Banker og Sparekasser til bestaaende Erhvervsvirksomheder eller til Igangsættelse af nye Virksomheder. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den Støtte, som Ministeren tilsigter at yde de bestaaende Erhvervsvirksomheder, kan de opnaa gennem Bankerne i Kraft af denne Bestemmelse.

Dette er een af vore Grunde til at være imod, at den højtærede Minister faar denne yderligere Beføjelse i det her omhandlede Lovforslags § 4. Men dernæst kan det ikke nægtes, at der ogsaa er hele Problemet om Bygning af Skibe. Der vil jeg gerne have Lov til at sige, at vi stillede et Spørgsmaal til den højtærede Minister. I naturlig Følge af de Bemærkninger, jeg havde gjort ved Sagens første Behandling, stillede Udvalget under 27. Februar et Spørgsmaal til Ministeren, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil læse op. Det lød saaledes:

„Mener Ministeren, at det Garanti-beløb paa 6 Mill. Kr., der omhandles i § 4, helt eller delvis *kan* anvendes til Bygning af Skibe? Udvalget udbeder sig de Henvendelser, der af Dansk Dampskibsskibsselskab er rettet til Handelsministeriet i Anledning af Planerne om af Eksportkredititten at yde Garanti for Bygning af Skibe paa Burmeister & Wain til Aktieselskabet Dansk-fransk Dampskibsselskab.“

Herpaa svarede den højtærede Minister i en Skrivelse af 3. Marts 1934, og jeg beder ogsaa om den højtærede Formands Tilladelse til at læse dette Svar op. Det lyder saaledes:

„Naar Ministeriet har foreslaaet den